

[L. D. Rasmussen.]
 tilbagevirkende Kraft — hvad den højtærede Minister til en vis Grad har bestridt —, ser man egentlig bedst af § 2. Den højtærede Minister har givet denne Paragraf en vis Motivering, men der kan jo under alle Omstændigheder opfindes Begrundelse nok til at kræve en saadan lovlig foretagen Afstemning gjort om igen; selv om Afgørelsen i sin Tid er blevet truffet med et ganske overvældende Flertal, kan man jo alligevel komme med forskellige Begrundelser, hvorved man sagtens kan faa foretaget en Afstemning til — til yderligere Forsinkelse af hele Sagen! For Anvendelsen af § 2 paaberaabte den højtærede Minister sig de Bestemmelser, som findes i Lovforslagets § 1, Punkt 2, hvorved der foreslaas føjet et nyt Stykke til Lovens § 6, og heraf fremgaar det altsaa, at en saadan ny Bestemmelse kan komme til at blive gældende for en Sag, der er rejst længe før dette Lovforslags Fremkomst — altsaa f. Eks. for Odense St. Hans Sogn, hvis Indlemmelse har været til Behandling gennem to Aar i en nedsat Kommission. Her skal altsaa denne Overgangsbestemmelse gælde, til Trods for at denne Sag er rejst og omtrent bragt til Ende — det gaar jeg da ud fra, thi i Løbet af 2 Aar maa man vel kunne naa omtrent til Vejs Ende. I Kraft af denne Bestemmelse faar Loven altsaa tilbagevirkende Kraft, fordi der endnu ikke er positiv Afgørelse, fordi der endnu ikke er afgaaet nogen Indstilling fra Kommissionen. Tilføjjelsen af dette nye Stykke til Lovens § 6 vil kunne medføre en fornyet Afstemning; det var det, den højtærede Minister mente, og det kan jeg ogsaa tydeligt se og har kunnet se det længe. Paa samme Maade vil den foreslaaede Ændring af Lovens § 1 kunne betyde, at Odense Kommune vil kunne rejse Spørgsmaalet om forskellige andre Indlemmelser, hvad der vil kunne forhale Sagen i det uendelige. Hvis man før Loven af 1920 kunde betragte alle Forsøg paa Indlemmelser som en March paa Stedet, saa vanskelige var de — medens Loven af 1920 hjalp lidt, saaledes at Vanskelighederne blev mindre —, saa kan man nu sige, at det foreliggende Lovforslag bringer os tilbage til Standpunktet før 1920 — saa omtrent da!

Elmquist: Den højtærede Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af den Sympati, jeg havde udtalt overfor

det Lovforslag, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paa forskelliges Vegne i sin Tid forelagde. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i min første Tale, at min Sympati skyldtes, at jeg finder, der egentlig er noget utiltalende ved disse Tvangsindlemmelser, disse Tvangsægteskaber mellem Kommuner, som næsten altid finder Sted mod den enes Ønske. Jeg synes derfor, der var noget titalende ved at finde en Udvej, hvorved man kunde undgaa denne Tvang, og jeg kan ikke tro andet end, at den højtærede Indenrigsminister og det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen ogsaa vilde finde det tiltalende, om man kunde komme udenom disse Tvangsindlemmelser. Men jeg føjede til, at selv om jeg havde Sympati med, at noget saadant skulde blive Tilfældet, og altsaa havde Sympati med det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tanke, mente jeg, at det Lovforslag, som det ærede Medlem havde forelagt, var uigennemførligt, idet det faktisk da vilde blive umuligt at faa Kommuner indlemmet, fordi Forholdene sjældent ligger saaledes, at begge Parter er interesserede i en Indlemmelse. Da nu det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke har stillet sit Forslag igen, maa jeg maaske have Lov til at gaa ud fra, at selv om det ærede Medlem stadig har denne Sympati, hvad jeg maa formene, er han dog enig med mig i, at en Bestemmelse som den af ham foreslaaede vil være umulig, fordi den i de fleste Tilfælde vil udelukke, at Indlemmelse kan ske. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og jeg maa derfor formentlig nøjes med at glæde os over denne fælles Sympati, som vi har for denne Tanke, og videre tror jeg ikke, vi kan komme.

Jeg skal ikke blande mig nærmere i den Diskussion, der har været ført angaaende Odense Kommune og St. Hans Landsogn. Jeg haaber ikke, det vil blive taget mig ilde op, naar jeg siger, at dette Spørgsmaal ikke interesserer mig saa uhyre stærkt i denne Forbindelse. (*L. D. Rasmussen:* Det er dog det, det hele drejer sig om!). Derimod interesserer det mig, om de Ændringer, som Lovforslaget indeholder, i al Almindelighed er berettigede og paakrævede. Jeg hørte, at det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sagde: Ja, men det er det, det hele drejer sig om. Det kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret i. For mig er det ikke et Lovforslag angaaende Sagen mellem Odense Kommune og St. Hans Landsogn, vi skal drøfte, men derimod et Lovforslag, hvis Bestemmelseres Berettigelse skal bedømmes ud fra, om de er retfærdige i